

El Jardí del Papagai, un paradís tropical en ple Maestrat

text JORDI MAURA

Als centenars de rossinyols, cacatues i lloros s'ha incorporat recentment la primera criatura de cangur vermell nascuda en cautiveri a Espanya

Amb l'arribada de l'estiu les vistoses aus del Jardí del Papagai troben el seu clima més estable i idoni de l'any. En aquest parc situat entre Benicarló i Peníscola es troba l'únic paradís del papagai i de les espècies tropicals d'Espanya. Els seus propietaris han intentat recrear aquest espai amb les condicions climàtiques i d'humitat pròpies d'aquestes espècies perquè tinguin l'entorn més agradable possible.

Santiago, el gerent del parc conduïx a les visites a través d'un bonic jardí cap a les gàbies on es troben els ocells cantors, esquerdades d'aigua i una petita selva en ple Maestrat. Però el Jardí del Papagai no és solament una exposició d'aus trepadores, també posseïx una autèntica sala de nounascuts. En unes incubadores es dona el miracle de la vida: petits pollets, ous de guacamayo i d'altres espècies.

Sorprenen a petits i grans els tucans, amb àvids ulls i rars colors. Santiago explica que el Jardí del Papagai poc té a veure amb un zoo. "Aquí no existeixen ocells esclavitzats amb un treball definitiu que fer milers de vegades en la seva vida. A l'edat de cinc anys passen al criader on se'ls donen totes les facilitats per a reproduir-se ja que molts d'elles són espècies en perill d'extinció o, fins i tot, estan extingits en la naturalesa".

Entre l'staff animal del parc es troben exemplars valorats en milers d'euros i dels quals tan sols queden alguns milers. La deforestació de boscos per exemple a Mèxic, ha posat en escac a algunes d'aquestes aus que, al ser tan cobejats, s'han convertit en presa fàcil de caçadors furtius i nadius d'aquest país. Per fortuna, explica el propietari d'aquestes instal·lacions úniques, "la captura il·legal d'aquestes espècies s'ha aconseguit frenar per l'acció dels governs i els tractats

internacionals on estan adscrits tots els països civilitzats".

El parc ha estat molt visitat recentment per alumnes de fi de curs que no volen perdre's una divertida classe de ciències en directe i ho és especialment a últimes hores de la tarda, quan els turistes surten de les platges i piscines. Aquí contemplen estupefactes com taràntules engoleixen llagostes, a petits caimans, a iguanes en les seves vitrines i poden tocar i acariciar lloros i guacamayos. D'aquesta última espècie destaca 'Casper', un simpàtic exemplar que conviu en harmonia al costat d'altres companys d'aquest petit paradís que és el Jardí del Papagai.

Aquest parc, un concepte distint de parc ornitològic, ha fixat recentment una cangureta que va donar a llum al primer exemplar de cangur vermell nascut a Espanya. El gran cangur vermell només es pot contemplar en un parell de zoològics d'Espanya i únicament en el cas dels mascles. Per a la criatura es requereixen instal·lacions que combinin espai, prades d'herba i un clima temperat.

**Jardí del Papagai:
Ratlla del Terme Peníscola -Benicarló.
T: 964 46 12 24, ESTIU: de 11:00 a 20:30 h.**

Número 606-19 octubre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

**Arriba la pluja però NO les infraestructures
Estat i Generalitat diuen però NO fan**

**Completa
la teva
arca
abans del
pròxim
diluvi
amb
aquesta...**

**...parella
de rucs!!!**

Benicarló se salva, de moment, dels efectes de la pluja però la manca d'infraestructures perdura a la nostra localitat

La Generalitat no ha concretat encara els plans per a evitar la regressió i protecció de la Costa Nord. El govern central tampoc avança el projecte de Passeig Marítim ni comença la canalització del Barranquet, tot, mentre plouen els milions a altres ciutats veïnes

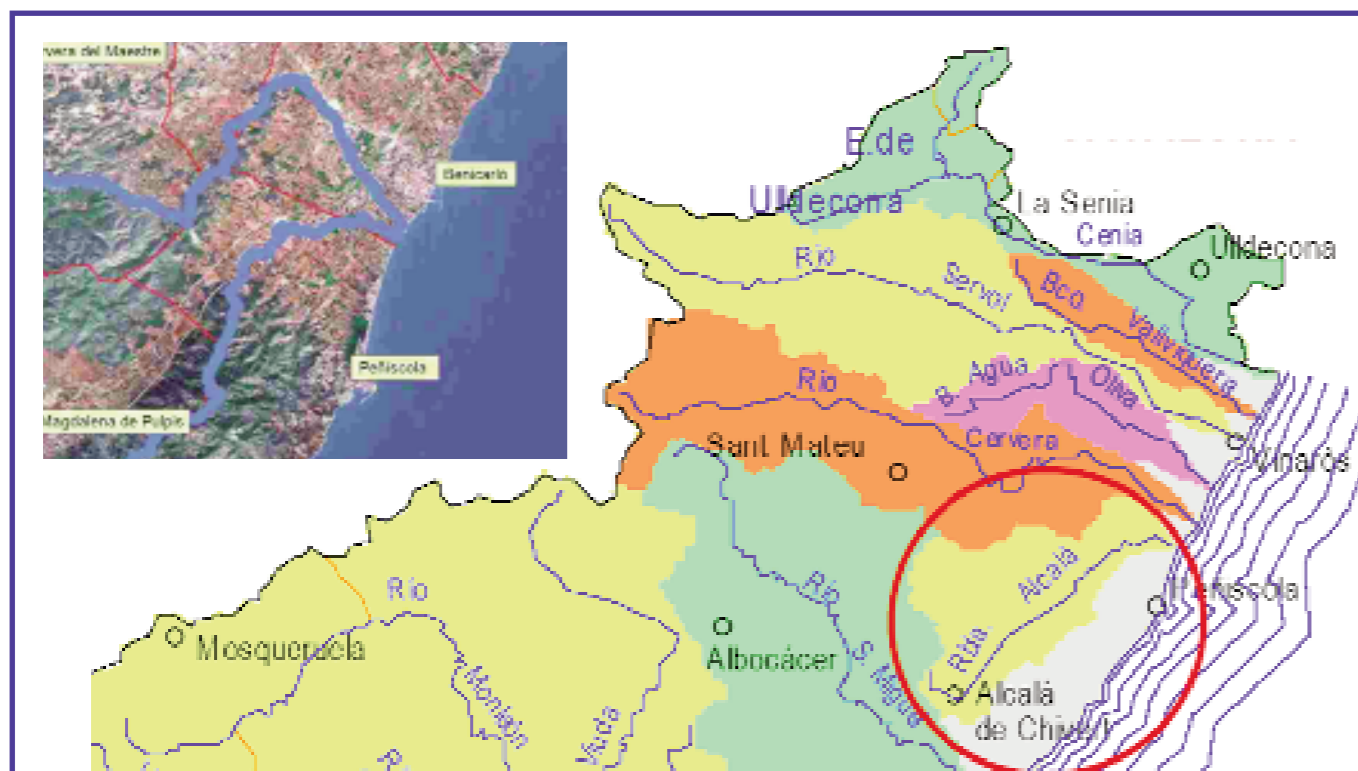
text **REDACCIÓ**

La localitat de Benicarló no s'ha vist especialment afectada, de moment, pels episodis de pluja que al llarg del mes d'octubre han afectat València i les comarques de la Safor, la Marina Alta i la Baixa. Però a la nostra localitat i comarca sabem com se les gasta la pluja quan baixa i desaigua especialment per Benicarló, una de les localitats amb amplies zones qualificades com inundables al Pla d'Acció Territorial sobre la prevenció del Risc d'Inundacions (Patricova).

Una de les situacions més preocupant és l'alentiment del projecte de canalització de la Rambla d'Alcalà, -valorat en 16,5 milions d'euros- i que es va anunciar a Benicarló, a bombo i plateret, el passat mes de març per part del Ministeri de Medi Ambient. El president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, Juan José Moragues, va explicar que en dos anys el projecte estaria executat i que seria "un èxit absolut". Per a març farà ja un any d'aquestes paraules i, de moment, no se sap que les obres vagen a iniciar-se imminentment. Dels 16,5 milions previstos, 10,5 s'havien d'invertir a Benicarló i altres sis des d'aquest localitat fins Alcalà de Xivert. La durada de les obres estava estimada en 12 mesos.

Tot aquesta passivitat ocorre mentre el PATRICOVA delimita clarament com a zones amb risc d'inundacions, fins a risc 6 (el màxim), la mateixa desembocadura de la Rambla d'Alcalà, on està Benicarló i Peníscola. I això mentre es deixa construir en aquestes zones susceptibles d'inundacions. Tota una contradicció.

No està en millor situació la Rambla de Cervera que, tot i que genera menys dificultats en el drenatge de l'aigua, provoca greus problemes als llauradors i usuaris de les diferents partides en cas d'inundacions al quedar tallats importants camins del terme. L'estat en el que queda la Mar Xica o el tall del Camí

COMPOSITE POLYMERS

Exposició de pintura 'Moments' de Pepa Sanz del 27 de setembre al 28 d'octubre de 2007

Mucbe
Carrer de Sant Francesc
Benicarló, s/n
Tel/Fax 964 460 448

Horari
Dimarts a dissabte [10-13 | 17-20 h]
Diumenge [10.30-13.30 h]
Dilluns tancat.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

*RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Quimica (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países. © Marca registrada. Ashland © 2007. Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

EMPAT CONTRA EL LÍDER

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Amb la correspondència de dimecres passat em va arribar un sobre l'originalitat del qual sobresortia per damunt de les notificaciones dels bancs i els prospectes de propaganda de l'aldi, el lídel i el mediamar. Un envoltori curiosíssim, d'un color cridaner –fúcsia llampant m'han dit que es diu això–, ple de purpurina i en forma d'estel; tot un monument al friquisme al qual es tan aficionada aquesta secció. Al destinatari, escrit amb un bolígraf d'aqueixos permanent daurat, s'hi podia llegir en unes estranyes lletres gòtiques clarament el meu nom i fins i tot la meua adreça. I al remitent, ai al remitent, també amb el mateix discret color, només constava una inicial, una majúscula seguida amb un puntet –una R en concret– adornada grotescament amb unes ulleres símil azafata de l'un, dos, tres.

Vaig prescindir de saber quant m'havia gastat amb la targeta de crèdit, vaig prescindir també de la possibilitat de comprar-me un pràctic tallador de xoriços a un preu molt temptador i fins i tot vaig prescindir de saber que yo no soy tonto i me'n vaig anar directe al misteriós sobre fúcsia llampant. Vaig esgallar una de les puntes de l'estel i com vaig poder en vaig treure un paper finet, com d'aqueixos de la marca esmòquing per embolicar cigarrets, i també del mateix color i amb la meteixa decoració que el sobre. Ací transcripció literalment el que deia, però literalment.

"Estimado amigo:
En respuesta a tu petición de lectura de carta astral sobre el futuro inmediato del Club Deportivo Benicarló me permito hacerte partícipe de todo aquello que los planetas y sus satélites le tienen reservado a la entidad que tanto afirmas amar.

Estas son mis certezas.

Una. El próximo sábado el planeta Marte ejercerá en su trayectoria una fuerte influencia sobre el signo de Sagitario y, por

foto: Gregorio Segarra

tanto, vais a perdre contra el Traiguera.

Dos. Esta derrota se verá acompañada de una tremenda convulsión entre todos los signos de fuego como es vuestro caso y se va a producir un primer desalojo en la pesada carga de la plantilla. Lo veo, lo veo, algunos jugadores por voluntad propia o impelidos por instancias superiores van a dejaros.

Tres. A la semana siguiente la Luna entrará en la órbita de Júpiter y, como lógica consecuencia, perderéis contra el Almassora. Las dimensiones del terremoto resultan inalcanzables para mi modesto saber.

Y cuatro. Recuerda que debes evitar a toda costa tomar medicamentos alopáticos para tu estado nervioso, ya que tu organismo los elimina con mucha dificultad.

Atentamente,
Rappel"

Vaja, sí, ho de reconèixer, fa unes setmanes vaig sol·licitar-li al conegut endevinaire del tanga de lleopard unes prediccions sobre el futur del CDB, més que res per fer-me el xulo entre els companys de la premsa i anar de sabudet. Però no m'esperava que la cosa pintara tan malament. Desitjo de tot cor que aquest profeta de pa sucuat amb oli no n'haja encertat cap, però, ai Déu meu si perdem un parell de partits seguits...

Diuenge passat ens va visitar el líder, el Benicàssim. Ens vam

esforçar però aquells van jugar millor. Van torturar el nostre porter a balonades i, per sort, no van aconseguir més que marcar un gol. Guillamon pareixia Iker Casillas salvant el Reial Madrid, se les aturava amb el peu, amb els colzes, amb àgils estirades, amb sotes esgarrifoses, amb sortides temeràries... tot un recital. El més curiós de tot va ser que nosaltres, que no vam xutar a porta ni una sola vegada en tot el partit (tret d'una baló que es va estavellar al travesser) també vam marcar un gol. Un gol dels més afortunats que he vist en la meua vida. Vorà. Un xut o centre xut desviat d'una falta, sense perill, li va pegar al clatell al nostre davanter Ripollés mentre s'ajupia per tractar d'evitar l'impacte de la pilota, el baló es va desviar no sap ningú com i mansament va entrar al fons de la xarxa per al meu goig i la desesperació del central i el porter del Benicàssim que s'ho van mirar tot de propet.

Acabo amb una bonica i entenedora història. Un aficionat de tribuna va recriminar a un dels nostres jugadors la seua manca d'actitud sobre el terreny de joc. Xoco, només sentir-lo, se li va encarar: "lo que hau de fer és animar i no criticar i menos tu que quan jugaves ho fies d'allò més malament". La resposta va ser ràpida i contundent: "jo jugava baratar un xusco de sardines escabetxaes i estos cobren tots los mesos". La vida perdurable.

"A hores d'ara es desconeixen les accions fetes per l'Ajuntament per tal d'aconseguir els terrenys o si hi ha hagut cap canvi no atribuïbles a l'administració central."

ve de la pàgina anterior

Ulldecona a l'altura del Cementiri municipal son exemples de com les comunicacions a Benicarló fan aigües, mai millor dit, amb la pluja. A aquesta situació s'afegeix la falta de notícies de la Generalitat en la creació del Parc Litoral i en la presa de mesures per evitar la regressió de la Costa Nord com a conseqüència dels temporals.

Sense passeig

Tampoc son millors les notícies al passeig Sud, on hi havia fermes esperances posades en que els Pressupostos de l'Estat inclogueren una partida per a la seua execució. A hores d'ara es

desconeixen les accions fetes per l'Ajuntament per tal d'aconseguir els terrenys o si hi ha hagut cap canvi no atribuïbles a l'administració central. Els dubtes planen també sobre els

pressupostos de la Generalitat de l'any vinent per saber si es plasmaran econòmicament totes les inversions que el PP ha dit que farà en la nostra localitat.

XII

Jornades del Voluntariat

XII JORNADES VOLUNTARIAT_ Del 15 al 28 d'octubre de 2007

ACTIVITATS PROGRAMADES

15 d'octubre

de 18.00 a 20.00 h. Taller de pintura. Descobreix el color com a teràpia de moltes malalties. Al Centre del Voluntariat, C. de Sant Francesc, 94. Organitza: AFIVINA, Associació de Fibromiàlgia.

16 d'octubre

de 19.30h. Documental *Invisibles*, al saló de conferències del MUCBE, Convent de Sant Francesc. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat. Col·labora: Metges sense Fronteres.

18 d'octubre

de 19.00 h. Xerrada "Medicina Ortomolecular aplicada a la malaltia de la fibromiàlgia i altres malalties". Al Centre del Voluntariat, C. de Sant Francesc, 94. A càrrec de la Sra. Aleja Odón. Organitza: AFIVINA, Associació de Fibromiàlgia.

19 d'octubre

de 19.00 h. Reunió oberta del grup d'Alcohòlics Anònims, *Sempre hi ha una eixida*. Local de Càritas, C. de Sant Francesc, 24. Organitza: Alcohòlics Anònims.

20 d'octubre

de 10.00 h. Taller "Es un problema ser diferent. Mediació Intercultural", al Centre del Voluntariat, C. de Sant Francesc, 94. Inscripcions al Centre del Voluntariat o al telèfon 964.470335. Data límit 15 d'octubre. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat.

21 d'octubre

de 12.00 h. Contacontes Infantil "De postre... un gelat i un secret", a càrrec de El Bolx Teatre amb Pau Gregori. Al MUCBE, Convent de Sant Francesc. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat. Col·labora: Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló i MUCBE, Convent de Sant Francesc.

22 d'octubre

de 20.30 h. Xerrada "Globalització dels Drets: Una ecoauditoria al Tercer Món". A càrrec de Rosa M. Pedra. Saló d'Exalumnes de la Llar la Salle. Organitza: Junta Local de Projecció.

23 d'octubre

de 10.00 a 13.00 h/18.00 a 20.00 h. Jornada de portes obertes a l'Associació Càritas Interparroquial Benicarló, c/ Sant Francesc, 24. Organitza: Càritas Interparroquial Benicarló.

24 d'octubre

de 17.00 a 19.00 h. A la Ludoteca Municipal es realitzaran tallers i activitats lúdiques on els xiquets treballaran la temàtica "Un Voluntari, un Amic". Continuarà els dies 25 i 26. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat. Col·labora: Ludoteca Municipal.

25 d'octubre

de 20.30 h. Comerç Just: Recupera el benefici del treball amb un comerç diferent. En finalitzar s'obsequiarà als assistents amb la degustació de productes del comerç just. Saló d'Exalumnes Llar la Salle. Organitza: Junta Local de Projecció.

27 d'octubre

de 11.00 a 18.00 h. Mostra d'Entitats Socials, a la plaça de la Constitució. de 10.00 a 13.00 h. Exhibició de futbol sala i exhibició femenina de bàsquet al Col·legi la Salle. Organitza: AFANIAS Benicarló. Col·labora: Col·legi la Salle.

28 d'octubre

de 11.00 a 18.00 h. Signa amb el voluntariat. Estand del Centre del Voluntariat. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat.

29 d'octubre

de 11.00 a 18.00 h. Taller "Ajuda'ls a omplir el seu cabàs". Estand de Mans Unides. Organitza: Mans Unides.

30 d'octubre

de 11.00 a 18.00 h. Examina la teua pell. Estand d'AE contra el Càncer. Organitza: AE contra el Càncer.

31 d'octubre

de 11.00 a 18.00 h. Prova la teràpia del Shiat-Su. Estand de Cocemfe Vinarós. Organitza: Cocemfe Vinarós.

1 d'novembre

de 11.00 a 18.00 h. Taller "Posa el teu granet d'arena". Estand de Càritas. Organitza: Càritas Interparroquial.

de 11.00 a 13.30 h. Inscripcions per a participar al Taller de màgia. Per a xiquets/es de 12 a 17 anys. Aprèn a fer els teus propis trucs i sorprèn la gent. Estand de Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat.

de 11.30 a 12.45 h. Taller de màgia. Zona envoltada de tanques. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat. Col·labora: Secció Luis Gonzaga dels Exalumnes de la Salle.

de 11.30 a 13.00 h. Animació infantil. Per als xicotets de la casa, tallers, manualitats i activitats diverses. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat.

de 11.00 a 12.50h. Inscripcions per a participar en el Taller de risoteràpia. Estand del Grup de Treball de Dones Progressistes.

de 13.00 h. Taller de risoteràpia "Riu una bona estona". Zona envoltada de tanques. Informació a l'estand del Grup de Treball de Dones Progressistes. Organitza: Grup de Treball Dones Progressistes. Es repetirà a les 17.00 h.

de 16.00 a 18.00 h. Taller de ceps. Estand de l'Associació de la Dona. Organitza: Associació de la Dona.

de 16.30 a 18.00 h. Animació Infantil. Per als xicotets de la casa, tallers, manualitats i activitats diverses. Organitza: Fundar Benicarló, Centre del Voluntariat.

de 17.00 a 18.00 h. Gran Puzzle del Mapa Mundial. Dirigit a xiquets/es d'infantil i primària. Estand de l'Associació Delwende. Organitza: Delwende, al servei de la vida.

de 17 a 18 h. Animació a càrrec del Tigres del Carvol. Pel recinte de l'Aplec. Organitza: Cocemfe Vinarós.

28 d'octubre

de 12.00 h. XVII Marxa Ciclista Solidària. A les 12.00h es farà l'encontre a la plaça de Sant Bartomeu i es llegirà un manifest. A continuació sortida de la marxa pels següents carrers: c. de Ferreres Bretó, pl. de la Constitució, c. de Joan Carles I, c. del Rei en Jaume, c. de Vinarós, c. de Castelló, c. de Catalunya, c. de Mèndez Núñez, c. de Jacinto Benavente, av. del Marstrat, c. de Ramon y Cajal, c. de Sant Francesc. Finalitzarà novament a la pl. de San Bartomeu. Organitza: Mans Unides.

La cultura de la incultura

text ROBESPIERRE

Diu el refrany que "la incultura és la mare de l'atreuiment". I certament, amb la regidora de cultura que tenim no podem més que pensar quan de cert té aquesta frase. A aquesta senyora el càrrec no li deu arribar al coll perquè amb tanta desaparició de la seua persona en actes oficials i, igualment, la desaparició d'actes emblemàtics dels programes culturals no sabem si arribarem al final de la legislatura amb alguna cosa que presentar o, de si existeix una regidoria, o regidora, de cultura.

I comencem, la primera en el front, espantada de la senyora regidora a l'entrada del curs escolar. La millor època per fer les vacances, quan el seu departament té més feina, i més problemes, quan els xiquets comencen a anar a l'escola i tenim un col·legi virtual complet, i un altre de semi virtual, tots dos amb barracons amb més goteres que el pàrquing de la plaça de la constitució, aquesta senyora està missing. I no passa res.

Tornem a trencar ràtios, entren quasi un centenar més de xiquets i xiquetes, des de l'estiu i la regidora no obre la boca, les mongetes, bones elles, s'espolsen els immigrants que no els interessa i ... tampoc passa res.

Es carrega sense cap mena de raó el festival de Bigs Bands, un festival que s'havia caracteritzat per una música diferent i de qualitat, que havia aconseguit omplir en els seus concerts i que, a Benicarló comptava amb una banda d'aquestes característiques, i l'esborra del mapa per una qüestió, sembla, pura i simplement de diners, de diners que diu aquesta senyora que no tenim per gastar-nos. Això sí, ella sí que cobra un bon sou per una feina que no fa. I ... tampoc passa res.

Fa un programa infame de suposades activitats culturals, on allò més important són les inscripcions, sí, les inscripcions (no sabia que inscriure's a alguna cosa sigués una activitat cultural), els concursos de pesca, de més pesca i pesca, i ... les inscripcions a la pesca (conste que la pesca no té cap culpa d'aquest desgavell), com a mostra de les activitats que el nostre l'ajuntament ofereix a la ciutadania i ... tampoc passa res.

La Guillotina

Fa un programa de cursos de la Universitat Popular, on es veu la seua "gran iniciativa popular". Ofereix cursos de castellà per a àrabs, dones àrabs, o d'acollida, o per a estrangers que, curiosament, no té el seu referent en el valencià, suposo perquè o no cal que la gent immigrada comence a demanar-li les coses en un idioma que ni ella, ni la seua administració, coneix, ni sembla tenir massa ganes de conèixer-lo (suposem perquè el seu govern, el valencià, se'l passa pel folre de l'entreuix), i ... no passa res. Això sí, n'ha ficat un per a pares i mares, perquè puguen ajudar els seus fills i filles amb els seus deures, que no sabem si tindrà massa utilitat però, almenys (si s'arriba a fer), segur que qui el dona li ficarà la voluntat que a aquesta senyora li falta.

I que hem de dir de la seua desaparició d'actes culturals emblemàtics. Abans parlàvem

dels escolars, ara parlarem dels culturals, on hi era en la trobada de les bandes juvenils de Lliria i Benicarló que es va celebrar amb un auditori ple de gom a gom? Tan poc de respecte li mereixen el que representen aquestes dues bandes i els màxims representants musicals del nostre país? Sort que almenys hi era el nostre alcalde, i el regidor Marzal feia el pegot de fer bulto per intentar suplir la seua vergonyosa desaparició. Fins i tot hi era Mundo, que d'això n'entén prou, per tapar les seues vergonyes.

Si a això li afegim l'oblit d'una biblioteca que no compleix ni de bon tros la normativa actual i, on no es troba quasi res del que hi havia en l'anterior, han desaparegut llibres, no funcionen els ordinadors i toca fer cua per trobar qualsevol cosa, senyora meua vosté és una incompetent amb grau superlatiu. Vosté està cobrant un fotimer de diners dels benicarlandos per una feina que ni fa ni deixa fer. S'està carregant els pocs actes culturals que encara quedaven de la legislatura anterior (que no eren gran cosa, però almenys denotava una mica d'iniciativa), sense ficar res de la seua collita. Certament la seua actitud l'únic que em dona és pena per vosté, perquè demostra la seua ineficàcia al capdavant d'un departament que li ve gran de totes, totes.

El millor que podria fer si tingués una mica de dignitat seria dimitir i anar-se'n cap a casa. Ningú se n'adonaria.

C.D. BENICARLÓ JUVENIL, 1 – C.F. LA CREU, 1: UN PUNT... I GRÀCIES

text i fotos GREGORIO SEGARRA

Després de la derrota contra pronòstic en el camp del Platges de Torrenostre, el Juvenil rebia en la matinal del diumenge, festivitat de "Sant Casta", a l'invicte La Creu de Pobla Farnals, contra el que va aconseguir un valuós punt, en un partit en el que els visitants van ser gairebé sempre superiors. Els de Portilla van avançar en el marcador als 20' de la primera part, gràcies a una bona rematada de cap del central Hèctor, que va pujar a rematar una falta en el lateral. Amb l'1-0 es va arribar al descans, però en la represa, els visitants van apretar l'accelerador i tan sols la portentosa actuació del porter Castañeda els va impedir la victòria. Tan sols una vegada van poder batre-li els ràpids i hàbils davanters valencians, va ser en el m.66 de partit quan un davanter de La Creu es va anar de tots els seus marcadors per cames i davant la desesperada sortida de Castañeda, li va endossar una preciosa vaselina digna d'elogi. A partir de llavors, tan sols va haver un equip en el camp, el La Creu, mentre que el Benicarló es defensava com podia, amb "Tibu" fent hores extres en la reraguarda. AL final, repartiment de punts que no va ser just, però sí molt bo per als "rojillos".

Alineació del Benicarló: Castañeda, Eloy, Avila (Eric 60'), Hèctor, Del Caño, Molina, Jaime, Guaje (Guillermo 81'), Pepe (Luis 81'), Albert (Marc 75) i Enric.

FUTBOL SALA

text i fotos: BFS

El derbi valencià es va saldar amb un empat (3-3)

El Benicarló ONDA URBANA va sumar la passada setmana un punt en el pavelló Universitari de València que el situa en la 11ª posició provisional de la taula classificatòria. El conjunt Benicarló va aconseguir puntuar davant l'Armiñana València en un partit on més de 300 afeccionats cadufers van estar al costat de l'equip en el xoc corresponent a la sisena jornada de lliga.

Armiñana València: Otero, Crispí, J. Sánchez, Silami, Passarinho (cinc inicial), Àlex, Kiko, Sergio, Márquez, Noro, Jordi Ll

Benicarló ONDA URBANA: Leandro, Isco, Valença, Tete, Parrel (cinc inicial), A. Vadillo, Lolo, David, Deives

El Benicarló Orero- Xiob va golejar al At. Club la Nau per 7-0

El conjunt juvenil del Benicarló FS encadena la segona victòria consecutiva des de l'inici de la lliga, després de golejar dissabte passat a l'At. Club La Nau per 7-0. Aquesta nova victòria dels juvenils els situa, de nou, en la primera posició de la classificació. La pròxima jornada els pupils de José Manuel Valle s'enfrontaran en el municipal de Benicarló a L'Alcora FS, amb la intenció de seguir mantenint-se al capdavant de la taula classificatòria. Per altra banda, l'equip sènior va descansar aquesta setmana i la pròxima jornada s'enfrontarà a L'Alcora FS "A" Rajoles Mallol.

Maite Gabarrús desplegant bon joc derrota a la italiana Raffaella Bindi en el Open de Benicarló Lablans i Skvortsova es van imposar en dobles

text VICENT FERRER

L'espanyola Maite Gabarrús va ser la guanyadora de l'III Open Internacional Femení Electro-Hiper Europa de Benicarló, a l'imposar-se a la final a la italiana Raffaella Bindi en dos sets, i que s'ha vingut disputant en els últims deu dies en el Club de Tennis Benicarló. En dobles l'holandesa Claire Lablans i la russa María Skvortsova van guanyar la final a l'haver de retirar-se la parella espanyola Melisa Cabrera i Carolina Gago per lesió de la primera després del quart joc del partit.

El mèrit de l'espanyola, una de les promeses del tennis femení estatal, és major si tenim en compte que va haver de jugar la fase prèvia, ja que a l'estar gairebé un any apartada de les pistes per unes lesions de canell i genoll, havia perdut tots els seus punts. Maite Gabarrús va haver de desplegar en el primer set tot el seu joc per a entrar de ple en un partit on els quatre primers jocs es van guanyar a la resta, però a partir de l'empat a dos la italiana Raffaella Bindi (5ª cap de sèrie) es va veure incapaç de poder retornar amb encert els durs *drives* que li llançava l'espanyola, acabant el primer set amb 6-2. En el segon, i després d'uns moments d'indecisió de la Gabarrús, que li van dur a estar 2-3 en el marcador, de nou va aconseguir imposar el seu joc de *drive*, acompanyat de durs revessos a dues mans, acabant el segon i definitiu set amb un 6-3. Tot això en una hora i quart.

Després del partit la nova campiona indicava, "aquest ha estat el primer torneig que jugo després de les meves lesions i m'està costant agafar la forma, però l'important és tornar a sentir-te tennista i estar motivada. En el partit he basat gairebé tot el meu joc amb el *drive*, he començat nerviosa però mai he perdut la concentració durant el partit". La campiona disputarà el seu pròxim torneig en Sant Cugat del Valles.

Com colofó el lliurament de trofeus i les paraules per al públic assistent de les dues finalistes i l'habitual dutxa amb cava per a qui encara estava a la pista, la guanyadora va perseguir al director del torneig Ginés Pérez.

KICK BOXING

CF-4
COMPLETE FIGHTER

EL NUEVO TORNEO...
CON LOS MEJORES LUCHADORES!

Lugar: Polideportivo de Benicarló - sábado 10 de noviembre a las 18,00 h
Cada: 13 € Billetes de ring: 18 €

AL FUTBOL

text JOSEP IGUAL

Uns amics rapitencs em conviden a acompanyar-los al futbol local. Es queixen de que no vaig al camp a mirar-me cap partit. I tenen raó. La Rapitenca batalla a la tercera divisió catalana. El camp es diu de La Devesa, perquè allà, en efecte, hi havia un terreny comunal dedicat a la pastura. Ara, hi pasturen els herois de la pilota.

El matí és net a l'hora de l'Àngelus, després d'una tempesta nocturna. Un sol amb algun filet d'aire tardoral en asseca amb sostinguda intensitat. La gespa del terreny de joc és artificial. No hi ha els clàssics sots de les porteries ni cap irregularitat calba. Hi ha l'opció d'anar a la tribuna, però ens quedem a l'àrea propera a la polida cafeteria, com a bons esportistes inhibits. L'equip local ha d'amarrar els punts de casa, si no vol passar ànsies al final del campionat. El desnivell de presupostos entre alguns equips capitalins de la categoria i els dels nuclis més petits, és pronunciat. Però al futbol, molt sovint la fortaleza presupostària no garanteix res.

Un partit de futbol per mi és com la magdalena de Proust. Em transporta directament a les tardes dominicals de la infantesa, quan el Benicarló disputava els seus compromisos al camp del carrer del Crist de la Mar. Aquelles tardes perdudes feien olor a gespa segada, al liniment dels futbolistes, i a la salabror de les pipes que ens cruspíem tot seguint el matx. A La Devesa hi ha una tènue sentor de liniment, sí, però la gespa fingida no té cap olor, almenys des de l'estratègica zona del bar.

Comença la cosa. Un equip empordanès visita l'estadi. Unes sis-centes persones seguim l'espectacle. Tots dos equips presenten esquemes de joc premeditats. Res a veure amb el joc caòtic del nostre pati de col·legi. L'equip empordanès ha parat una tanca defensiva redoblada i colpeja al contraatac. Els meus acompanyants creuen que no en tinc ni idea de futbol. Cosa bastant certa. Fa pocs dies em van presentar l'entrenador, un nòmada d'aquestes categories; un tipus simpàtic, que em va confessar que li agraden les novel·les negres. Crec recordar que Venables, entrenador britànic del Barça als vuitanta, no només en llegia sinó que n'escrivia. ¿Deu haver algun fil connector entre preparar l'estratègia d'un partit i la tàctica d'un detectiu? Ara, el meu conegut, corregeix posicions i aixeca els braços des de la zona de les banquetes.

A la Rapitenca, segons m'expliquen, hi ha força jugadors professionalitzats o semi-professionalitzats. N'hi ha vinguts d'arreu de Catalunya i també bastants valencians orbitant en la

Quadern Ondulant

categoria. Demanem la segona ronda de cervesa. Prop del taulell exterior del bar, hi ha un salze esponerós. Una mica més enllà, una morera. De xiquets, també collíem fulles de morera pels nostres cucs de seda, engabiats en una caixa de sabates amb foradets de respiració. Marca La Rapitenca, després d'una jugada ben trenada. Esclata l'eufòria a la graderia. El meu cambrer preferit és l'animador principal d'un grup de suporters incansables. S'ha agenciat un bombo potent. Ho celebrem amb una altra ronda de cervesa fresca. Els meus companys juguen a encertar els canvis del nostre conegut nòmada. N'encerten només un. Animat per la cervesa, goso fer una anàlisi una mica filosòfica del que s'esdevé a la catifa artificial. Un dels qui m'escolten em diu: "sembles Valdano". Es veu que filosofar amb un partit de futbol alguns afeccionats ho troben excessiu. Deuen tenir raó. El futbol és una passió inútil; com la vida mateixa. L'equip local no aconsegueix conservar l'avantatge. Li empaten a menys de tres minuts del final i el mal humor s'instal·la a les graderies. "Que patirem", diu un de la nostra colla.

Per mi, anar al futbol suposa que el temps recule als dies de la infància. La colleta que m'ha acollit promet que em faran tornar el dia que vingui el Barça B, entrenat per Pep Guardiola, amic de Martí i Pol, i afinat prosista del futbol, que reunia precisió i bellesa. L'arbitre xiula el final. Un empat preocupant. Quan enfilem cap a casa, els carrers presenten aromes de sofregit de paella. Les preocupacions esportives, amb un bon arròs a taula, són més còmodament transportables.

PUBLICITAT: 964 47 56 98

laveudebenicar-

Serrat i Belchite: dignitat i memòria del passat

text SUSSANA ANGLÉS

Fuente: *El Sueño Iguatario*

Joan Manel Serrat s'ha deixat la pell defensant la dignitat i ho ha fet escrivint poemes, veritats versades sota l'enigmàtica influència de les notes musicals.

Serrat és català perquè va nèixer al barri del Poble Sec de Barcelona, un barri obrer amb treballadors que anaven i venien per a establir-se dins el dia a dia. Moltes de les històries d'aquests treballadors impenitents han sigut protagonistes de les cançons d'en Serrat. Però el noi del Poble Sec també és d'Aragó, la seva mare era veïna i nascuda a Belchite... la població que va patir una de les batalles més dramàtiques de la guerra civil. Avui les seves runes encara ens recorden aquella maleïda confrontació. Passejar per Belchite és fer-ho per un poble ple de runes que es dipositen damunt altres runes. La pols està present en cadascuna de les nostres passes i aleshores del terra trencat i derruït surten les paraules des de la ploma i el pensament d'en Serrat. Aquestes paraules fàcilment, troben la música. Tot es converteix en art social, amb cants rotunds i dignes. En Serrat tenia dins d'ell tots els ingredients per a compondre aquestes lletres i tot el talent per a incloure una música, sintonia quasi perfecta.

Uns trenta-dos familiars de la mare d'en Serrat van caure davant la repressió franquista. Ella ja estava a Barcelona, havia fugit per primera vegada del seu poble, però no de la impotència i de la desesperació des de la por desmesurada i les llàgrimes pels éssers estimats

El seu fill, en Serrat ha acabat heretant els desfici dramàtic de sa mare i l'ha convertit en art quan allò més fàcil seria estar-hi ressentit, odiant no poques postures. Pot ser de xiquet en Serrat es va criar tal i com s'explica ací:

*Tenia un balcón con albahaca
y un ejército de botones
y un tren con vagones de lata
roto entre dos estaciones.*

Al balcó de sa casa del Poble Sec hi havia, dins una jardinera, aquesta planta aromàtica i a casa com que sa mare era modista hi era cert que hi havia un exèrcit de botons i, segur, que un mar oceànic de fils de tots colors. En Serrat, com molts dels nostres pares, no tenia joguets de tota mena, però segur que tenia aquest tren de llaunes que cantà en el futur.

*Tenia un cielo azul y un jardín de adoquines
y una historia a quemar temblandome en la piel.*

Estic segura que ací parla de la seva herència més íntima, però també més digna. Quan t'assabentes que sa mare era de Belchite això s'entén molt millor.

En Joan Manel ens seguia contant trajectes de la seva vida com:

*Tenia una casa sombría,
que madre vistió de ternura*

Ara li toca el torn a aquell lloc que la família portava més enllà del record:

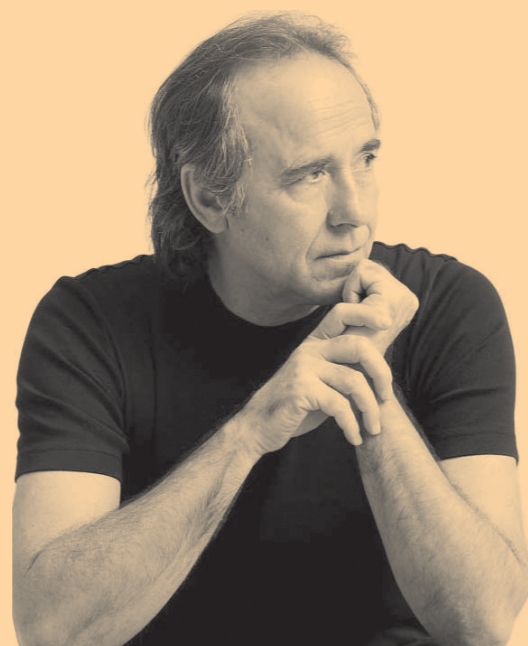
*Y en julio, en Aragón, tenía un pueblecillo,
una acequia, un establo y unas ruinas al sol.*

Els seus pares van ésser una important font d'inspiració i orgull:

*Mi madre crió canas
pespunteando pijamas,
mi padre se hizo viejo
sin mirarse al espejo.*

Un dia li preguntaren a la senyora Àngeles, la mare d'en Serrat, d'on era. Aquesta amb la fermesa que només proporciona la lluita i la dignitat va respondre: "Soy de donde comen mis hijos". La contundència, segur, és fruit de la seva descendència aragonesa. Quelcom paregut a la intuïció em diu que aquesta dona era forta, de caràcter, però també senzilla, humil i tendra.

En Serrat sempre es va mostrar molt orgullós dels seus pares i de vindre d'on venia amb tot allò que això portava. D'aquesta manera en Serrat, com molts de nosaltres, tenia fàcil ser una persona digna, amb defectes i virtuts, perquè simplement ja l'havien parit d'aquesta manera. Pot ser aquest cantautor està tan aferrat a la seva família per la comunicació amb la que es va criar. En Serrat va créixer a un pis molt, molt petit on el menjador era el centre neuràlgic.

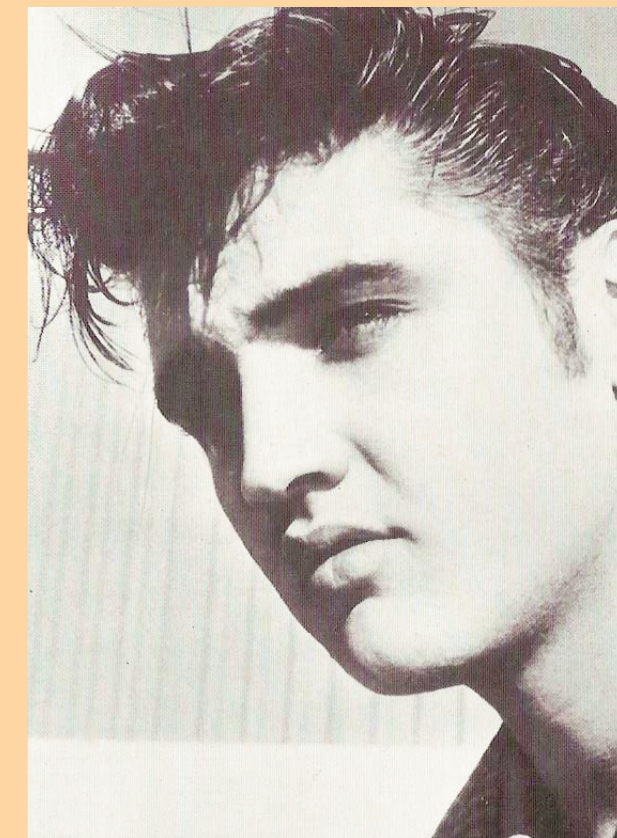

CAL RECÓRRER AL REI

text MARC ANTONI ADELL

El president Camps, habituat a la demagògia fàcil, ha volgut ara quedar bé amb la casa reial, honorant Joan Carles, amb la més alta distinció de la Generalitat, com a defensor de les "llibertats valencianes". Quines "llibertats", sr. Camps? No serà la llibertat d'escollir escola en valencià? Quan la demanda de les famílies està molt per damunt de l'oferta de la seua conselleria, que el que fa realment és boicotejar l'ensenyament en la llengua de València. Tampoc serà la llibertat de cursar l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania, que ja és comuna als països europeus? I que el vostre partit ha escamotejat a les comunitats on governeu, per por a què l'alumnat es forme en llibertat i responsabilitat, com a futurs ciutadans i ciutadanes. I menys encara la llibertat de sintonitzar emissores pròpies o veïnes –com ara TV3-? Que amb el vostre tarannà provincià i excloent –i envejós de l'alta qualitat de TV3, en comparança amb el bodrio de Canal9- us heu "encabotat" en privar als valencians de la llibertat d'informació.

Molt bé. Vostè ens dona pistes: cal recórrer al rei contra la censura inquisitorial i els atacs a les llibertats, que practiqueu contra els valencians.

Benicarlandos a les caves de Codorniu

text NATÀLIA SANZ

Un grup de benicarlandos es va desplaçar diumenge passat a Sant Sadorní d'Anoia per a visitar les caves de Codorniu. Al llarg de tota el matí, van recórrer les instal·lacions de la fàbrica, un espectacular edifici declarat Monument Històric per la seva singular arquitectura. Va ser l'arquitecte El Puig i Cadafal, qui, en 1.895, va dissenyar el nou celler dintre de l'estil Modernista que per aquelles dates va inundar de reconeguts edificis els territoris catalans. El recorregut per les instal·lacions, va incloure també l'entrada a les caves subterrànies, de més de 200.000 metres quadrats, on el cava reposa fins a arribar a el seu grau de maduresa. Els vins de criança de la casa, reposen també en els túnels excavats en el terreny i recoberts de maons cuits. La visita dels benicarlandos a la famosa ciutat productora de cava, va concloure en Ca Quetu on, després de gaudir d'un magnífic menjar, es van proveir d'espumosos per a pròximes celebracions.

La Casa d'Andalusia de Benicarló coronarà a les seves reines el 20 d'octubre
La Casa d'Andalusia de Benicarló, celebra el 20 d'octubre la coronació de les seves reines Major i Infantil 2008/2009. L'acte tindrà lloc en l'Auditori Municipal a les 18 hores.

Esquerra-benicarló presentarà una esmena per a millorar l'estació

Durant la campanya, des d'Esquerra vam fer diverses propostes per a millorar Benicarló i la qualitat de vida dels nostres conciutadans. Una d'aquestes propostes va ser l'adequació i millorament de l'estació de trens local; cap altre partit es referí a la nostra roda de premsa, ni a favor ni en contra. Uns mesos després i un cop consolidat el nou equip de govern del Partido Popular, el nostre Alcalde es va a fer la foto ràpidament amb una conciutadana a la que no van deixar venir amb el tren per els seus problemes de mobilitat i la falta d'adequació de l'estació i hi demana que siga adaptada.

"Tenen la cara més dura que el forrellat de la presó"; és l'única frase que em ve al cap. Quants anys ha governat el Partido Popular a la generalitat i a l'Estat –també al poble–? No ha tingut temps en tot aquest temps de demanar millors inversions? I que conste que en cap cas exculpo a les administracions socialistes dels que també hem estat els grans oblidats –i això encara que disposavem de diversos parlamentaris de les nostres comarques. Doncs bé, Esquerra Republicana de Benicarló, complint amb el que vam dir durant la campanya, presentarà una esmena als presupostos de l'Estat per a que s'incloga una partida presupostaria per a la millora i l'adequament de la nostra estació. I ja vorem si, tant PP com PSOE –el Bloc no hi té representants– deixen de barallar-se i recolzen amb fets allò que massa sovint no deixen de ser paraules buides que, en sortir del poble, s'obliden.

La Festa de la Carxofa 2008 arranca amb el concurs de cartells

El proper 15 d'octubre comença el període de recepció dels treballs que es presenten al concurs del cartell anunciador de la Festa de la Carxofa 2008.

Al concurs, organitzat per l'Ajuntament de Benicarló, a través del Consell Agrari Municipal, i el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Carxofa de Benicarló", es poden presentar treballs fets a color, de concepció i tècnica lliure i on figure la inscripció "XV Aniversari Festa de la Carxofa Benicarló 2008" escrit en valencià.

Totes les obres duren al darrere un pseudònim o lema, que servirà per a preservar la identitat de l'autor fins que el jurat haja decidit. Aquesta decisió es prendrà el dia 1 de desembre a les 12.00 hores i servirà per donar el tret de sortida a la Festa de la Carxofa 2008, que enguany arriba ja als 15 anys.

El període d'admissió de treballs finalitza el 30 de novembre. El guanyador rebrà un premi de 350 euros i un trofeu, mentre que el segon premi està doat amb 175 euros. El lliurament d'aquests premis es realitzarà durant la celebració del sopar de gala de la Festa de la Carxofa 2008.

Les bases completes es poden consultar a la pàgina web de l'Ajuntament www.ajuntamentdebenicarlo.org

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

NO ALS AEROGENERADORS, ¿SI AL DIPÒSIT DE GAS? (1)

El passat mes de maig es coneixia l'autorització del govern central a l'empresa Escal UGS SL per a convertir l'esgotat jaciment petrolífer Amposta en el major magatzem subterrani estatal de gas natural. El projecte, nomenat Castor, emmagatzemarà 1,3 bilions de metres cúbics de gas a 2011. Ha aixecat les protestes dels veïns afectats, sobretot d'Alcanar perquè les instal·lacions auxiliars, encara que al terme de Vinaròs, estaran a menys de 2 quilòmetres del casc urbà canareu. Els vinarossencs s'han oposat al projecte d'una forma bastant tèbia, ni comparació a la repulsa popular provocada per la instal·lació d'un parc eòlic marí front les costes del Maestrat a 2004. En dos articles intentarem descriure les característiques del gas natural com a combustible, el sistema d'utilització i els possibles perills o avantatges d'un projecte com el d'Escal UGS SL.

Segons l'Institut per a la Diversificació de l'Energia, per a 2005, el consum d'energia primària –obtinguda directament de la natura– estatal fou petroli (49%), gas natural (20%), carbó (15%), nuclear (10%) i renovables(6%). Des dels anys setanta, quan el gas era poc important, aquest ha passat a ser la segona font energètica, i en un futur proper, conjuntament amb les renovables, serà la més important, desplaçant al petroli cada cop més car i escàs.

El gas natural presenta una sèrie d'avantatges respecte als demés combustibles fòssils. Contribueix menys al canvi climàtic perquè allibera menys biòxid de carboni (CO₂). Per produir un quilovathora d'energia, el carbó allibera 0,75 kg, el fuel 0,60 kg i el gas 0,26 kg de CO₂. També és el que emet menys contaminants gasosos com diòxid de sofre i òxids de nitrogen, responsables de la pluja àcida. A més, a més, té una major eficiència energètica: de cada 10 unitats d'energia extretes del subsòl en queden 9 pel consum, quan del petroli o carbó sols se n'obtenen 3 d'útils. La raó és que la transformació que ha de tenir és mínima i pot ser emprat directament –producció de calor a la indústria o la llar– o per generar electricitat. Tanmateix el petroli s'ha de refinar per obtenir els derivats ja utilitzables. El carbó té un transport costós i és molt contaminant.

Les majors reserves de gas es troben als països de l'antiga URSS (30%) i a Amèrica del Nord (29%). L'Estat Espanyol s'abastís principalment amb gas d'Algèria (58%), també de Noruega (13%) i Nigèria (12%). Els experts pronostiquen que hi ha reserves de gas pels propers 60 anys.

El gas natural és una mescla formada sobretot per metà en un 95%. S'extreu de jaciments on es troba sols amb petroli o carbó. Se'l sotmet a uns processos de filtratge, secat i dessulfuració per treure-li les impureses, vapor d'aigua o els òxids de sofre que pugui dur. El transport del gas es pot fer en forma gasosa amb gasoductes. Els de caire internacionals duen el gas a pressió des dels països

productors fins les xarxes de distribució dels països consumidors. A la península arriben per Larrau (Navarra), portant el gas noruec o rus, i per Tarifa (Andalusia) duent el gas algerià.

El gas també pot ser transportat mitjançant els vaixells metaners. Prèviament ha de passar de gas a líquid a les plantes de liquació situades prop dels jaciments. S'ha de baixar la temperatura del gas a -161°C a pressió atmosfèrica, per a que redueixi el seu volum unes 600 vegades i facilita el

transport. És la part més cara de tot el procés de gestió del gas. Els metaners són grans vaixells d'alta tecnologia amb 4 o 5 dipòsits on mantenen el gas liquat a temperatures inferiors a -160°C. Quan arriben a la seva destinació, dipositen el gas liquat en grans tancs de plantes regasificadores capaços de mantenir-lo líquid. Després, s'escalfa per vaporitzar-lo i enviar-lo a la xarxa estatals de gasoductes. A la península hi ha 5 plantes regasificadores: Barcelona, Sagunt, Cartagena, Huelva, Bilbao i la contestada de Murgados (A Coruña).

Els gasoductes porten gas natural a diverses pressions segons la seva secció. Els de transport o principals van a una pressió de 60 bars i els de distribució a 16 bars com a màxim. Per tota la xarxa hi ha estacions de seccionament i tall, i altres de compressió. Aquests li proporcionen al gas la pressió adequada per a que es desplaça. La xarxa de gasoductes estatal té tres línies de nord a sud, una per l'oest, l'altra des de Tarifa a Cantàbria i la darrera des de Cartagena a Girona. N'hi tres ramals transversals, des de Màlaga a Lisboa, de Tarragona a Euskadi, i d'allí a Galícia. S'estan construint nous gasoductes per completar-la, un d'ells a les Balears.

Els sistemes gasístics es complementen amb grans magatzems subterranis fets en antigues mines, caveres, aqüífers o jaciments de gas o petroli esgotats. Serveixen per ajustar l'oferta i la demanda i per comptar amb unes reserves de seguretat front a les turbulències internacionals. Actualment, a l'estat, n'hi ha tres magatzems subterranis, Aurín i Jaca a Serrablo (Osca) i Gaviota a Bilbao. N'hi ha previstos set més, un d'ells el del projecte Castor.

El gas natural és un combustible i qualsevol instal·lació que en contingui que pot explotar o encendre's. En principi el gas liquat és més perillós, de fet hi ha experts que recomanen ubicar les regasificadores i els tanc a plataformes dins de la mar. També han hagut incendia a magatzems subterranis. Els perills serien comparables als d'un polígon petroquímic. La seva combustió no allibera molt de CO₂, però el mateix metà produeix un poderós efecte hivernacle.

El gas natural pot ser un combustible de transició fins assolir un sistema energètic basat en les renovables i l'ecoeficiència. Sinó ens queden les nuclears o una retallada important del consum.

Pere Bausà

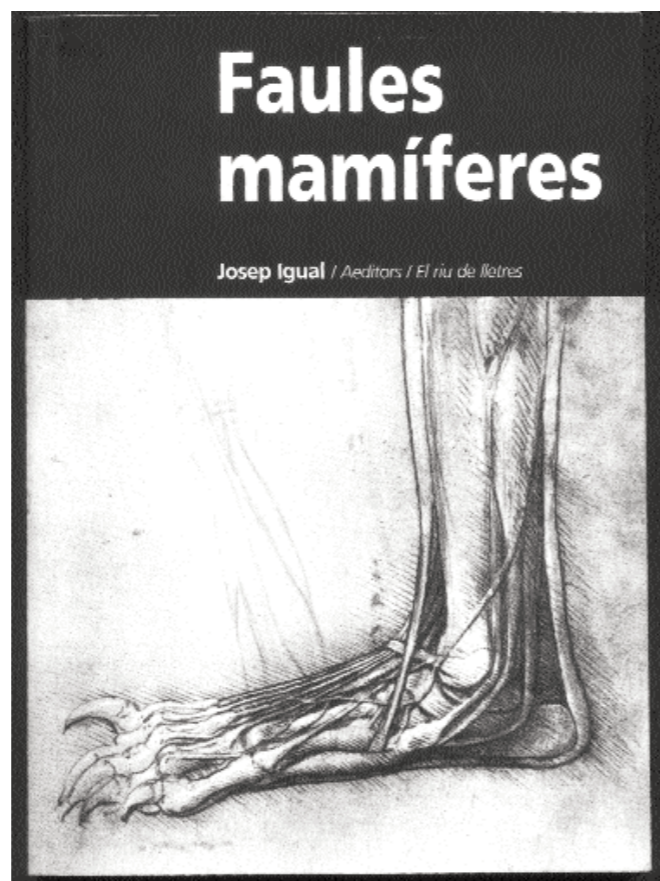
VERGÉS QUALIFICA COM SENSACIONAL EL NOU TREBALL DE JOSEP IGUAL

text J.MAURA i J. VILURBIRA

El prestigiós poeta, traductor i assagista tortosí Gerard Vergés, va qualificar de "sensacionals" les "Fauls mamíferes", el nou títol de Josep Igual, i va assenyalar que l'autor benicarló és "un escriptor de raça". També va valorar les "Fauls mamíferes" com un exemple enriquidor "d'amenitat culta i intel·ligent".

La presentació tortosina es va desenvolupar a la sala polivalent de la biblioteca Marcel·lí Domingo, davant una nodrida assistència de públic, entre el que hi havia destacades personalitats del món de les lletres, la cultura i la política ebrenques.

La presentació a Benicarló del volum de narracions de Josep Igual és prevista per al divendres 9 de novembre, dins els divendres literaris de l'Associació Cultural Alambor.

Senyora directora,

Benvingudes siguen les noves pluges de la setmana passada i les d'aquesta que milloraran els embassaments i els camps.

Aprofitant també que ara s'agafa més el cotxe per tornar del treball-desconec l'èxit que va tenir l'autocar del Polígon-, proposaria obrir el Carrer Alfonso XIII, en direcció contrària per tal d'agilitzar el trànsit en les hores punta, és a dir a migdia i cap allí a les 7 de la tarda.

També estaria bé que s'habilitara algun tipus d'aparcament per als assistents que venen a vore el futbol-sala o altres esdeveniments culturals, perquè els veïns no podem aparcar ni tan sevols al nostre carrer en cites puntuals, tal com passa també en les festes...per què la gent no ve caminant a vore el futbol?

Ara que, a més el nou regidor de festes vol prohibir qualsevol acte no esportiu al recinte anexe al pavelló, com se sentirà la gent de Sant Antoni o els estrangers que volien fer una reunió en el citat recinte?

Se suposa que tampoc es podrà fer la fira de Sant Antoni, ni les festes de fi de curs d'alguns IEs, o les paelles de diverses entitats...què pensen al respecte?

Doncs que es deixen de ximpleries i habiliten ja algun espai per substituir aquest anexe si, en realitat, es farà tal com s'ha planejat...si no deixem les coses com estaven.

Tampoc crec que en aquesta legislatura vegem el nou ambulatori tan promés ja fa temps...o alguna que altra guarderia per deixar els xiquets, ja que, fins i tot, les de pagament estan més que plenes i en llista d'espera..

Això sí es necessita urgentment i no sous tan alts per als nous regidors que se suposa estan treballant a tota màquina????

Doncs, bueno, a vore si podem arreglar un poc el trànsit i la plaça seva que volen remodelar novament, té més atractiu i un pàrking no inundable i on la gent hi puga deixar el cotxe sense por de goteres i a preus assequibles.

JJ SALÁN RODRÍGUEZ

més tafaners...

UN NOU RIU, EL RÓDENAS

I ja canviant de tema, els tafaners vam poder veure, i patir en la nostra pròpia carn, els efectes del nou llit, del nou riu, Ródenas, el carril-bicicaminador que uneix el col·legi dels barracons del Rodenas amb el Méndez Núñez. Ja sabem que en aquesta zona del país no sap ploure i que quan diu allà va, és que allà va, però algú haguera pogut preveure que, aquest carril, es convertiria en el curs d'un riu prou cabalós quan tinguérem una pluja prou forta. Si algú hagués ficat un botet al principi i al final d'aquest rierol s'hagués fet d'or! I és que l'aigua circulava per allí com si fos l'Ebre, per no dir, les basses que és formaven a la resta del carrer que, provocaven uns escatxills al pas del cotxes, dignes dels millors salts d'aigua de qualsevol riu. I que deixaven xops, a més no poder, als desgraciats que no tenien més remei que aventurar-se per allí.

UN NOU RIU, EL RÓDENAS (i 2)

I per cert, algú ens podria dir per quina raó és van deixar sense asfaltar el requadre que queda al front del carrer que enllaça amb el pavelló? I és que allí mateix, ja no és que es formava alguna bassa, és que allí, amb el talud que van fer al no ficar la capa d'asfalt, el que hi havia era una mena de pantà immens que per creuar-lo ni amb el botet que comentàvem al paràgraf anterior. Senyors del govern municipal, quan facen les coses, miren de fer-les bé i, si més no, deixent-les acabades. Colla de soques!

UN NOU RIU, EL RÓDENAS (i 3)

Però no és pensen vostés que els problemes van acabar amb el carril-bicicaminador. Ni molt menys! Que els hi ho pregunten als usuaris de la pseudoescola de barracons! Si els escatxills del cotxes semblaven salts d'aigua, els que tenien en aquell xicotet recinte eren dignes d'emular els de les cataractes del Niàgara. Tant per dins com per fora dels barracons. I és que ací no hi ha manera de fer les coses una mica decentment. Havien d'esperar les pluges per veure les deficiències en aquell recinte. Com el nivell de situació dels barracons estava més baix, aigua a dojo pel terra. Com no s'havia comprovat l'estanqueïtat dels barracons, goteres a dojo. I, com no s'havia previst que els cobridors entre barracons, no eren només pel sol, cataractes precioses. I és que ací ningú pensa una mica? Què, quan van instal·lar els primers barracons allí al Rodenas, abans d'anar-se'n, no van aprendre dels defectes que van sortir allí? Només se'ls pot dir: xapucers!

MUNICIPALS NOVELLS: LA PREGUNTA

Un home de fora pregunta a un municipal novell (més endavant entendran perquè li diem novell), el carrer Jacinto Benavente? El municipal ni idea. La parada de l'autobús d'Auto-Res, tampoc. Mig estupefacte per la "saviesa" i "bon quefer" d'aquest agent de l'ordre, i capficat en com resoldre el seu problema, la persona en qüestió, s'aventura a preguntar-li a un vianant. La

resposta amable del vianant va ser, que estava al carrer indicat i la parada del autobús, una mica més amunt d'on era. Certament, el municipal, novell (ho entenen vostés, ara), no sabem de quin poble devia ser, però d'aquest, segur que no! No volem que aquest representant de l'ordre públic es senta violentat per aquestes paraules però, si està a Benicarló, que menys que sàpiga una mica els seus carrers. Almenys, per una simple qüestió de cortesia cap a qui li paga el seu sou, tot i que només estiga de pràctiques i després, acabada la seu formació, que ens haurà costat als benicarlóndos uns quants euros, se'n vaja cap el seu poble.

MUNICIPALS NOVELLS: LA RESPOSTA

Els tafaners, ja vam veure aquest estiu com tota aquesta fornada de municipals nous es movia per la ciutat amb un mapa de ma que, suposem, era de gran ajuda per a la seua feina. Però, com la nostra economia no està massa boiant (el nou equip de govern ja ens va avisar que el pressupost al setembre, estaria esgotat), és veu que ja no en tenen ni per a mapes. Els tafaners pensem que aquesta situació surrealista no va amb el nostre poble així que hem pensat de fer una recol·lecta perquè editen una altra vegada els mapetes de la nostra ciutat i, si sobra, unes poques classes de geografia urbana. Sinó arriba, podien firmar un conveni amb correus i ficar-los al costat d'un carter. Seria una mena de simbiosi, el carter podria sentir-se protegit i, el municipal, aprendria els carrers de la ciutat al mateix temps. Una mena dos pel preu d'un. I és que donar la imatge de beneïts d'aquesta manera no és la millor manera d'anar pel món.

El Benicarló 'underground'

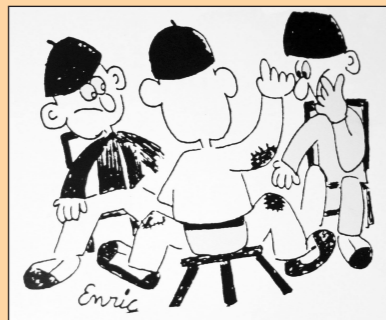
text LA COLLA DE TAFANERS

CONTENIDORS DE FUTBOLISTES

Sembla que la moda dels barracons també ha arribat al futbol benicarló. Com cada vegada tenim més xiquets que volen practicar l'esport de la patada a la pilota, el futbol, a les autoritats esportives benicarló se'ls havia presentat el problema que els vestuaris on s'havien de canviar havien quedat menuts. I, com no podia ser d'altra manera, la solució ha estat ... ficar barracons. Aquets contenidors tenen més usos que el "tampax", que servia per a tot. Fins que s'elaboren l'estudi geotècnic (ni que hagueren de fer la Sagrada Família), per poder fer uns "contenidors" d'obra on els xiquets es puguen canviar decentment, ho faran en aquests "vestuaris portàtils" que també tenen totes les comoditats. Això sí, a dutxar-se ... a casa.

MÉS DE FUTBOL

També al camp, al gran, hem tingut alguns problemetes en l'enllumenat públic que feia que la pilota, de vegades, no es pogués veure mentre es practicava l'esport balompèdic. Sembla que segons d'on bufava el vent els focus apuntaven en una direcció o en una altra. I és que de vegades pareixia que tots els futbolistes anaven cara a Càlig quan corrien darrera de la pilota o a Morella si el vent bufava del cantó contrari. El problema era que, de vegades, el focus apuntava a la carretera i el pobre desgraciat conductor que llavors passava per la carretera de darrera del camp, rebia una enlluernada de "collons de mico" i no

s'estampava contra la paret de miracle. El nou regidor d'esports ja ha dit que la cosa ha estat solucionada. Només eren dos caragols que estaven solts.

9 D'OCTUBRE

Els tafaners no ho acabem d'entendre. El dia abans de la que se suposa la festa del valencians per antonomàsia desfilaven els "maños" (amb tot el respecte per els de la pilarica), per la ciutat. No és que ens parega malament que la gent manifeste el seu folklore particular, però és que ja, definitivament, el nostre país ha estat abduït per la festa espanyola per antonomàsia, la de la hispanitat? Certament, després de la medalla al Borbó, visca el rei?

9 D'OCTUBRE (i 2)

I parlant de desfilades, com dèiem abans ací a la nostra ciutat l'única desfilada que és va fer va ser la de les bicicletes i la dels dolçainers (deu ser l'únic folklore que ens deu quedar, no?). I és que cada vegada més, açò del 9 d'octubre, no s'ho creuen ni els polítics que ens governen. Ni actes institucionals ni gaites. Ací no n'hi havia ni un! La de Cultura tampoc hi era (les hores extres no deuen estar incloses en el càrrec).

9 D'OCTUBRE (i 3)

I ho vam entendre de seguida perquè no hi era cap polític benicarló en aquest dia tan (poc?), assenyalat. Un tafaner fent zapping per la tele va i es troba a Mundo en la desfilada del mateix dia a València. I és que el nostre, ex, continua estant per tot arreu. Abans quan era alcalde, ací, només el faltava veure'l als batejos (als casaments ja hi era, els celebrava ell!). Processó que teníem, processó que ell hi era. Ara, com està de diputat a València, ha canviat el seu lloc de desfilada. I és que devien estar allí també la resta de regidors del nostre govern local, donant-li suport. I ací patint perquè no teníem a ningú! Encara que ja sabem que no hi era, no hagués estat malament deixar la regidora, Durà, de no sabem quina cultura, per fer el paperot. I és que aquesta senyora desapareix amb tanta facilitat com el Guadiana. Tot i que, almenys, el Guadiana, torna a aparèixer, que aquesta senyora no la troben ni els seus companys.

DEL "SÍ, SÍ" AL ...

Els tafaners hem trobat una similitud amb Mundo i Marcelino, salvant les distàncies, per suposat. Mundo era molt Mundo i portava una carrera política com alcalde que ja la voldrien alguns, però com dèiem, quina era la característica del nostre ínclit Mundo? El "Sí, Sí", qual la bella emperadriu. Ara, els tafaners ja tenim la semblança del nostre nou alcalde, per a molts anys, "anem a tirar-ho endavant". Una frase per a la història que caldrà analitzar amb deteniment. Els tafaners demanarem assessorament per veure que es pot deduir d'aquesta tan cèlebre, curiosa i acurada frase.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Quin esglai a la portada! "Desapareix el cor de la ciutat" Em dic: els molt... ja ens han tallat TV3! Set anys porto amb la telesèrie i ara tinc el cor en un puny perquè al Molt Honorable i la seua caterva no els agrada sentir que al País Valencià cauran xàfecs intensos. Sort en tenim, del temps de la catalana! Bé, però ací el que m'hauria d'explicar és què vol dir aquell gatet que bota per l'extrem superior esquerre. Si és campanya de protecció del linx ibèric ja va bé, poden anar posant una animalet cada setmana. La passada, el ninotet de BIC, aquesta el gat ibèric, la que ve, un votant del BLOC.

Va que fujo d'estudi. La setmana passada li proposava fer permanent la secció dels tafaners que titulava Wanted i no anava errat, pel que veig. Ara han desaparegut llibres en el trasllat de la biblioteca. I això que comparteixen seu amb la policia local!! Veu com fa falta? M'ha agradat molt el reportatge amb que obrin. I m'alegra saber que en opinió dels urbanistes és un error traslladar serveis bàsics, i la biblioteca n'és un, cap a l'extraradi de les ciutats. Després al centre passa el que passa. També he entès que el senyor Domingo deu practicar el tennis perquè no el guanya ningú que jo conega, que he eixit poc del poble, a fer rebots fora: respectivament de les deficiències de la nova biblioteca tenen la culpa Conselleria (per Internet), el govern anterior, per no posar un barandat entre els llibres i la policia com sempre ha estat obligatori, i l'urbanitzador per no acabar la plaça de darrera. És poc viu aquest home, després no sé qui li veu cara de tòtil... Ah,

sí, l'observador Tolito. Per cert, diu que els locals de la biblioteca són llogats? Confien que la gent un dia deixem de llegir? Deu ser veritat que els ajuntaments benicarló destaquen per la desídia, que diu vosté, en la creació del que he vist que diuen infraestructures culturals. Ja té raó, la nostra és una biblioteca itinerant o pelegrina, sempre amunt i avall. Va estar en un asil i en una caixa d'estalvis, però, que ja sóc velleta, també me'n recordo de quan estava al carrer major, no sé si en l'antiga seu d'un banc també, i abans en una covatxa de la paret de Sant Bartomeu que dóna al camí d'Alcalà. Veritat que tinc raó? I en cada bugada perdem un llençol.

Senyor Joan Heras: Jo també ho sento, tot això que diu. I això que devia escriu el seu article abans de les memorables paraules de l'exministre Mayor Oreja dient que el franquisme era una placidez i que moltes famílies hi van viure tan bé.

Pel que fa al valencià que usen, veig que ja s'han espavilat en l'ús del traductor automàtic. Ara els fa falta només un curset de puntuació. A l'escola, els poquets anys que hi vaig anar, un mestre molt pesat sempre ens repetia que *No se pone punto después del sujeto*. Ja veu, encara me'n recordo. Sobretot quan veig que escriuen coses com: "Les obres d'enderrocament del CEIP E. Martínez Ródenas, ja han començat", La comissió d'exalumnes del Col·legi Marqués de Benicarló, ha presentat..." o "Manel, no es mereix això". Un altre dia els explicaré la doferència entre "si no", separat, i "sinó", junt.

La veritat és que els ha eixit un número molt amé. Hi ha frases

que esborronen i que se m'han quedat fent voltes dins del cap tota la setmana. Ací es nota la categoria dels professional que treballen amb vosté. Per exemple, "La parla, normalment, uneix els pobles i la seua gent" de Susanna Anglés. En la lliçó del senyor Bausà aquesta setmana n'hi ha una que fa feredat: "El mes passat, Biosfera II, el major experiment privat de la història, fou venut a una promotora immobiliària" que hi alçarà 1.500 habitatges i un hotel de luxe. Em pregunto si no deu ser aquest el futur de les universitats valencianes si no canvien les coses. Un altra: "Les localitats de Benicarló i Vinaròs concentren en l'actualitat el 57 % de les aules prefabricades d'infantil i primària de la província."

Unes altres coses no canvien, eh? Vostés quan no és pit és cuixa. Si no posa dones nuetes el metge aquell, trauen homes que ensenyen el pardal quan juguen al futbol. No sé per què ho fan això. Com tampoc no sé per què els senyors del futbol diuen tot això de ser valencià i la bandera i tot això. No som valencians? No estem a Espanya? Què més volen saber? El que han de fer és dir-nos qui és el futboliste del retrato. Ata que, almenys ells han canviat la foto, que vostés, en la notícia sobre la restauració del Convent, han posat les mateixes de la setmana passada. Xe, gasten-se uns dinerets, que ara m'ha dit el gendre que les fotos són molt barates.

Les infraestructures oblidades

De la mateixa manera que arriba la pluja puntualment per aquesta època, tot i que per ara sense passar-se'n, en canvi, les infraestructures necessàries perquè episodis d'inundacions salvatges, que hem patit al llarg de diversos anys, no tornen a succeir, no hi ha manera que arriben.

Continuem sent el cul del món polític, tant autonòmic com estatal i, sembla que, en infraestructures (en d'altres coses no és que estiguem per tirar coets), la cosa no té pinta de canviar.

El Patricova va delimitar clarament les zones inundables del nostre poble, entre elles, la desembocadura del Barranquet, la Mar Xica i l'espai entre l'autopista i la via del tren, i suposadament els poders polítics haurien d'haver actuat perquè les problemàtiques que aquestes zones pogueren produir es minimitzaren. Però, que ha canviat, per a bé (per a malament ja ho sabem i ho hem patit), des que sabem açò? No res. Absolutament, no res.

Fins ara a tots els polític que han passat per ací se'ls ha omplert la boca de bones intencions, de projectes, de possibles solucions però, a l'hora de la veritat, algú ha vist que algú pegués una paletada per tirar endavant algun d'aquests projectes? No.

606

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Els fets s'entossudeixen en portar la contrària a tota aquesta verborrea particular, de bones paraules i intencions, que cada vegada que algun "gerifalte" es passeja per aquestes contrades, ens obsequia com aigua de maig (la d'octubre ja la patim prou).

Ara per ara, per a vergonya pròpia i aliena, la canalització de la Rambla d'Alcalà, entre Santa Magdalena i Benicarló, i la de la Rambla de Cervera, a la seua desembocadura per la Mar Xica, que han de disminuir els riscos d'inundacions, i evitar-nos bona cosa de pèrdues econòmiques, en la producció agrícola, en les infraestructures viàries o, en les personals, sembla que, si algú no li fica remei aviat, va per llarg.

Sense oblidar-nos del fet que del projecte del Passeig Marítim sud ningú en sap res, o millor dit no en volen parlar, o el de la regeneració i protecció de la costa nord, que tampoc sembla ser sant de devoció dels nostres polítics. Almenys, públicament. En privat, algú estarà beneint sants per veure si al final els escolten. Aneu encenen ciris, per si de cas.

Carxofa: Per a tots els vianants que aquest dies de pluja ens han banyat per tots els costats: per dalt, és normal, l'aigua cau del cel. Però és que damunt ens han xopat pels costats: el cotxes com tenen pressa per anar a incorporar-se a les llargues cues que es formen aquests dies, amb la velocitat i el poc respecte pels que anem per la vorera ens escatxillen de mala manera.

Panissola: Per al sr. Soriano, regidor responsable del trànsit. Suposem que aquest senyor amb el sou que cobre haurà fet un estudi del que ens costa en temps, gasolina i la contaminació consegüent, els talls dels carrers per les obres. Últimament el camí de la Mar ha estat tallat dies i dies, hores i hores, i esperat... L'impost d'ocupació de via pública és equivalent a tot el que ens costa als benicarlandos? Temps, gasolina i contaminació consegüent?

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló				
NOM	COGNOMS			
DOMICILI				
POBLACIÓ	CP	TEL.		
<p>Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.</p>				
<p>Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària</p>				
<p>(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)</p>				
<p>Signatura: _____ d _____ de 2000</p>				
Domiciliació bancària				
BANC/CAIXA				
ADREÇA		POBLACIÓ	CP	
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte				
Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
---	---	---	---	---
<p>Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.</p>				
<p>(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C.I.C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.</p>				

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a **COLOR**
Tots els tamanyos

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.